

Artistieke ‘herfstbloeijs’ krijgen vleugels op kunstbeurs (re)Discoveries

Sommige kunstenaars breken nooit door, maar werken stug verder. Anderen beginnen pas later of pikken de draad weer op na een carrière buiten de kunst. De beurs (re)Discoveries is hun ‘coming out’, of de waardering voor een lang gerijpt oeuvre.

Edo Dijksterhuis 9 december 2022, 03:00

“Ik ben nog nooit zo gelukkig geweest in mijn werk.” Geke Lensink (59) en Jackie Mulder (62) zeggen het onafhankelijk van elkaar, in vrijwel dezelfde, nadrukkelijke bewoording. En dat terwijl ze allebei een mooie carrière achter de rug hebben.

Mulder was dertig jaar lang modeontwerper en grafisch vormgever, Lensink was designer van meubels en tentoonstellingen. Maar tegenwoordig stellen zij zich voor als beeldend kunstenaar. Net als Maikel Deekman die na achttien jaar in de IT voor de Rietveld Academie koos, operacomponist Mariecke van der Linden (49) die schilder en videokunstenaar werd, en vijftiger Rinke Struik, die leiding gaf aan een bedrijf maar nu wandsculpturen van bouwmaterialen maakt.

Autonoom kunstenaar

“Kwaliteit heeft nooit iets te maken met leeftijd,” stelt Manuela Klerkx, die deze kunstenaars en dertien andere artistieke herfstbloeijs presenteert op de kunstbeurs (re)Discoveries. “Of misschien juist wel. Kunstenaars op leeftijd hebben levenservaring en echt iets te vertellen. Het zijn persoonlijkheden. Vaak hebben ze jarenlang in het keurslijf gezeten van een verstandige baan en geld verdienen voor het gezin, zelfs als ze met veel succes zijn afgestudeerd aan een academie. Als ze dan op latere leeftijd toch voor de kunst gaan, vinden ze zelden aansluiting bij de commerciële kunstwereld, die vooral gericht is op jong, hip en happening.”

Maar niet iedere jonge alumnus, hoe veelbelovend ook, is klaar voor een bestaan als autonoom kunstenaar. “Ik durfde na de academie niet en vind het soms nog steeds doodeng om mijn eigen mening en expressie te laten zien”, geeft Lensink toe. “Daarom koos ik ervoor veilig binnen de kaders van een opdrachtgever te werken. Maar de behoefte groeide om betekenis toe te voegen, iets te maken dat niet alleen esthetisch is.”

Meterslange wandwerken

Voor Mulder kwam de omslag zes jaar geleden. Ook zij wilde zich losmaken van opdrachtgevers en meldde zich aan bij de Fotoacademie. Ze studeerde vorig jaar cum laude af met werk waar verzamelaars meteen bovenop doken. “Sinds die tijd heb ik vleugels gekregen,” vertelt zij. “Ik doe niets anders meer dan kunst maken. Binnen één jaar tijd heb ik wel tien tentoonstellingen gehad. Eerst organiseerde ik die zelf, bijvoorbeeld in een pop-up galerie aan de Haarlemmerstraat, maar nu word ik gevraagd.”

Fotografie is voor Mulder het uitgangspunt voor meterslange wandwerken die zij *Thought Trails* noemt. “Ik print foto’s van landschappen op voile organza – een combinatie van bergen in Marokko, een boom op de Veluwe en een Kroatisch strand – en dat bewerk ik met borduursels. Daarachter plaats ik aquarelpapier waarop ik met losse hand de voorstelling herhaal in houtskool, acrylverf en inkt. Omdat er tien centimeter tussen stof en papier zit, beweegt en verschuift er van alles. Het werk is de verbeelding van een dagdroom, waarin verschillende plekken, vroeger, heden en toekomst samenvallen.”

Mulders prille kunstcarrière maakt inmiddels een komeetachtige ontwikkeling door. “Ik heb mijn eerste stappen over de grens gezet. Onlangs had ik een solo in Hasselt, waar ik werd gevraagd 70 meter wand te vullen. En ik ben benaderd door een Amerikaanse curator die een essay wil schrijven over mijn werk.”

Lensink, voor wie het exposeren als beeldend kunstenaar nog steeds een beetje onwennig aanvoelt, heeft al twee keer meegedaan aan Big Art. “Het liefst zou ik een galerie hebben, want zelfpromotie vind ik lastig,” bekent ze. “Ik ben bijna zestig en begin een beetje haast te krijgen. Ik wil geen tijd verrommelen met dingen waar ik een hekel aan heb.”

(re)Discoveries: t/m 11 december in Loods 6, KNSM-laan 289